

LIBRIS

We know
books

Manuela Dinescu

CĂLĂTORIE

PRIN

ALFABET

Ars Libri
Junior

A fost odată ca niciodată...

Adevărate sau neadevărate, așa încep poveștile toate.

A fost odată un **avion** care avea aripile de... carton!

Avionul cu albele lui **aripioare** își dorea, ca orice avion, să **zboare**.

Dar, când a încercat, firavele lui aripi nu l-au ajutat.

Afară primăvara era în toi, **albinuțele** zburau roi și cerul albastru cu nemărginirea lui îl chema.

– Ah, ce mult îmi doresc să pot **zbura** și lumea să pot colinda! plângea de zor micul avion.

- **Ăăă... ăăă...** zboară zici?

Dacă zboară se și mănâncă ceva pe aici?

Dintr-o căsuță mică, cu ferestre de-o palmă, două făpturi apărură în grabă. Purtau pălării, brâie late și amândouă aveau gurile larg căscate.

- Eu sunt Gură-cască, se prezentă prima făptură și pot săă... **ăăă...** vreau săă... încerc săăă... știu săă... **ăăăă...**, sfârși el prezentarea printr-un îndelungat căscat.

- Eu sunt Mură-n gură, spuse a doua făptură, și știu ce vreau și pot aștepta. O mură **uriașă** să mă pot sătura. De aceea umblu mereu cu gura căscată. Aștept ocazia care nu trebuie ratată.

- Pe mine văd că m-ați uitat. Pe ușă, din casă, un alt personaj apăru și se prezintă imediat:

- **Ăăă...** mi se spune Nătăfleță și aștept o pară **mălăiață**. Știți cu toții zicala glumeță: **Pică pară mălăiață în gura lui nătăfleță?** și vă mai spun că o asemenea pară este o ocazie **r a r ă**. Trebuie să fii atent când pică, fiindcă vine altcineva și o ridică.

- Cum adică? Îți place când pică? Nu când se ridică? Nu are nimic de-a face cu zborul, cugetă avionul și se depărtă cu tot zorul.

- BĂR! BĂR! BĂR!

Avionul prea mult nu s-a îndepărtat, fiindcă alte două personaje ciudate la înfățișare l-au întâmpinat.

- Înțelegem că vrei să te înalți, să zbori? *Să ajungi până la nori?*

Poate că visul ți se va împlini, dar nu te grăbi.

Apoi amândoi începură să cânte cu glas murmurat:

Încet să te grăbești,

Ai timp câââât poștești.

MĂINE, POIMĂINE, RĂSPOIMĂINE, chiar,

Pot fi zile primite în dar.

- Prinde-te cu noi de mână, zborul tău îl amână! tot încercau cei doi să-l vrăjească și din drum să-l oprească.

Dar avionul, înțelept, aripile și-a scuturat și la drum, din nou, hotărât, cu avânt a plecat.

